

VYHLÁSENIE

Súdnej rady Slovenskej republiky ku trestným oznámeniam podaným na sudcu a sudkyňu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

Advokáti Marek Para a Peter Gašpar podali na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu marenia výkonu rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky na sudcu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Pavla Farkaša a sudkyňu toho istého súdu Martinu Zeleňákovú. Marenie výkonu rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky má spočívať v tom, že títo sudcovia doposiaľ neprepustili z väzby obvineného Norberta Bödöra, hoci bolo vyslovené porušenie jeho základných práv garantovaných v článku 17 Ústavy Slovenskej republiky.

Predseda politickej strany SMER-SD Robert Fico na tlačovej besede, za účasti týchto advokátov, vyhlásil, že považuje za správne, že podali trestné oznámenie na konkrétnych sudcov. Zdôraznil potrebu dôkladne preskúmať mieru ich zodpovednosti, či išlo o náhodu alebo úmysel „za každú cenu vyjsť v ústrety Úradu špeciálnej prokuratúry“.

Súdna rada Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“) si je vedomá toho, že zásadne nemožno brániť tomu, aby sa podávali trestné oznámenia na každého, u koho sa oznamovateľ nazdáva, že spáchal skutok, ktorý môže byť kvalifikovaný ako trestný čin. Oprávnenie na podanie trestného oznámenia patrí do obsahu základného práva na inú právnu ochranu a vykonáva ho predovšetkým § 196 ods. 1 Trestného poriadku.

Podanie trestného oznámenia na sudcu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Pavla Farkaša a sudkyňu toho istého súdu Martinu Zeleňákovú však podľa názoru súdnej rady **nesleduje jeho zákonom vymedzený účel**, ktorým musí byť vôľa subjektu práva procesne relevantným spôsobom oznámiť orgánom činným v trestnom konaní spáchanie trestného činu.

Trestné oznámenie o marení výkonu nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 16. decembra 2021 sa totiž opiera o tvrdenie o povinnosti prepustiť z výkonu väzby obvineného Norberta Bödöra. Taká povinnosť napadnutým sudcom (ich senátu) nebola nikdy uložená a nedá sa vyvodiť ani z odôvodnenia citovaného nálezu. Chýba teda **objektívna stránka** trestného činu podľa § 350 Trestného poriadku, ktorého sa dopustí ten kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky tým, že **nesplní povinnosť vyplývajúcu z jeho rozhodnutia**. Táto nesporná skutočnosť musí byť známa aj advokátom podávajúcim trestné oznámenie.

Z tohto základného dôvodu súdna rada považuje trestné oznámenie advokátov na sudcu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Pavla Farkaša a sudkyňu toho istého súdu Martinu Zeleňákovú za ničím neospravedlniteľný **útok proti nezávislosti súdnictva a nátlak na také rozhodnutie**, ktoré nemá oporu v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky. Navyše, tento útok a nátlak na nezávislosť sudcu a sudkyňu najvyššieho súdneho orgánu je výslovne podporovaný predstaviteľom politickej strany, **čo významne zvyšuje jeho právnu a spoločenskú škodlivosť a nebezpečnosť**.

V právnom štáte ide o bezprecedentné konanie obhajcov, ktoré zasluhuje rozhodné **odsúdenie**.

Súdna rada, analyzujúc prítomné trestné oznámenie, súčasne vyzýva advokátky a advokátov pôsobiacich v Slovenskej republike, aby sa pri obhajobe trestne stíhaných osôb zdržali

zasahovania do nezávislosti justície podaniami, ktoré do značnej miery **viac predstavujú zneužitie práva než účinnú právnu pomoc.**

Súdna rada
Slovenskej republiky